

RIIGI TEATAJA

Nr. 106.

22. detsembril 1933.

Nr. 106.

- Art. 754. Rekvisitsiooni ja sundkorras kasutamise seadus.
755. Avalikkude tööde juhtnööride täiendus. — Vorm.
756. Avalikkudel tööl del töötavate tööliste haiguse korral kindlustamise määruse täiendus.
757. Eesti Vabariigi saksa rahvuse kultuurnõukogu valimismääruse muutmise määrus.
758. Otsus Navesti- ja Vastemõisa postijaamade sulgemiseks.
759. Teadaanne kallale tungi defineerimise konventsiooni jõusseastumisest.
760. Juuksetööstuse ja küüntepuhastamise töötubade määruse täiendus Tallinnas.
761. Tallinna turgudel alalistel platsidel kauplejate platsihinnad, maksu-
tähtjad ja platside andmise kord 1934 a.

Riigikogu poolt 1. detsembril 1933 vastuvõetud

754. Rekvisitsiooni ja sundkorras kasutamise seadus.

I osa.

Üldeeskirjad.

§ 1. Riigikaitse ja riigikaitsega ühenduses olevate vajaduste rahuldamiseks võidakse käesoleva seaduse alusel:

- 1) rekvireerida vajalikke esemeid ja aineid;
- 2) sundkorras võtta kasutamisele varasid;
- 3) kohustada kodanikke tegema riigikaitseks hädavajalikke töid.

§ 2. Rekvisitsioone ja varade sundkorras kasutamisele võtmist käesoleva seaduse alusel ja korras võidakse määrata:

- 1) mobilisatsiooni korral ja sõjaajal;
- 2) rahua ajal katsemobilisatsiooni, käsutus- ja tagavaraväelaste kokkukutsumise, manöövrite ja õppuste teostamisel, misjuures rekvireerida võib ainult käesoleva seaduse § 9 punktides 1, 2 ja 3 loendatud aineid ning loomadest ainult tapaloomi.

Vabariigi Valitsus määrab tähtjad ja maa-alad, mille piires on maksev rekvisitsiooni määramise või varade sundkorras kasutamisele võtmise õigus rahua ajal, samuti ka esemed ja ained, mida võib rahua ajal rekvireerida või sundkorras kasutamisele võtta, ning tasunormid.

§ 3. Riigikaitseks hädavajalikkude töökohustust käesolevas seaduses ettenähtud korras võidakse määrata ainult mobilisatsiooni korral ja sõjaajal.

§ 4. Rekvireerida, varasid sundkorras kasutamisele võtta või kodanikkudele töökohustust panna võidakse ainult juhul, kui normaalsete hankimisviisidega ei ole võimalik rahuldada riigikaitse vajadusi.

§ 5. Rekviireeritud esemete ja ainete, samuti varade sundkorras kasutamise ja sundkorras kasutatud tööjõu eest riik maksab tasu.

§ 6. Kõik rekvisitsiooni, sundkorras kasutamise ja töökohustuse määramised ning käsud peavad olema kirjalikud. Rekvisitsiooni, sundkorras kasutamisse ja töökohustusse puutuvad dokumendid ja kirjavahetus on vabad tempelmaksust.

§ 7. Riigi- ja omavalitsusasutused on kohustatud abistama rekvisitsioone ja sundkorras kasutamisi ettevalmistavaid ja teostavaid asutusi ja isikuid nende ülesannete täitmisel.

II osa.

Rekvisitsioon.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 8. Rekvisitsiooniks käesoleva seaduse mõttes loetakse § 9 loendatud esemete ja ainete sundvõõrandamist riigile.

§ 9. Rekvisitsiooni korras on lubatud võtta:

- 1) põllumajandus- ja karjasaadusi, loomi ning igasuguseid toiduaineid;
- 2) valmistoitu elanikkude juures korteris olevaile inimestele;
- 3) kütte-, põletus-, valgustus- ja määrdeaineid;
- 4) tööstuslike ettevõtete seadeldisi, valmis- ja poolvalmissaadusi, masinate tagavaraosi ja tööriistu;
- 5) materjale, riistu, masinaid ja aparate, mis on vajalikud riigikaitse-tööde teostamiseks;
- 6) korteri ja muude ruumide sisseseadet ja inventari;
- 7) § 10 loendatud veo- ja liikumisvahendeid § 15 tähendatud juhtudel;
- 8) riietist, jalatseid, rakmeid, magadisesemeid, relvastist, optika- ja mõõduriistu, arstimeid, arstiriistu ja sidumisvahendeid;
- 9) muid riigikaitseks vajalikke esemeid ja aineid.

§ 10. Veo- ja liikumisvahendite rekviireerimist käesoleva seaduse põhjal võidakse teostada ainult § 15 loendatud juhtudel.

Veo- ja liikumisvahendeiks käesoleva seaduse mõttes loetakse:

- 1) hobused ja hobuserakmed;
- 2) sõidu- ja veovankrid, reed ja saanid;
- 3) mehaanilised veo- ja sõiduvahendid, nagu: autod, traktorid, mootor- ja jalgrattad ühes nende külge kinnitatavate lisavahenditega — korvidega, vagonettidega, platvormidega j.n.e., ning nende juurde kuuluvad riistade komplektid ja tagavaraosad;
- 4) laevad, praamid, puksiirid, mootor-, purje- ja sõudepaadid ning nende juurde kuuluvad riistadekomplektid ja tagavaraosad;
- 5) õhus liikumise masinad ja vahendid, nagu maa- ja vesilennukid, õhulaevad, õhupallid j.n.e., ning nende juurde kuuluvad riistadekomplektid ja tagavaraosad;
- 6) eraraudteede veerev koosseis.

§ 11. Rekviireeritavate ainete ja esemete omanikud on kohustatud need tooma vastavasse vastuvõtupunkti või mujale selleks määratud kohta.

§ 12. Ei rekviireerita esemeid ja aineid, mis kuuluvad:

- 1) Eesti Punase Risti seltsile;
- 2) tuletõrje-organisatsioonidele;

- 3) välisriikide saatkondade ja konsulaatide ametiisikuile, kui need esemed või ained on määratud ametialaliseks või isiklikuks kasutamiseks;
- 4) välisriikide kodanikkudele, kui viimaste vara sellekohaste rahvusvaheliste kokkulepete põhjal on vabastatud rekvisitsioonist.

Rekvireerimisele ei kuulu ka seaduslikus korras suguloomadena registreeritud loomad ja nende otsesed järeltulijad noorloomad, keda kasvatatakse ja peetakse sugu- või tõuparandamise otstarbel. Erilise vajaduse korral võidakse tähendatud loomi rekviireerida Põllutööministeeriumi nõusolekul.

2. peatükk.

Rekvisitsiooni määrajad.

§ 13. Rekvisitsiooni määramise õigus on:

- 1) mobilisatsiooni korral ja sõjaajal — kaitsevägede ülemjuhatajal;
- 2) rahuajal — käesoleva seaduse § 2 teise lõike korras määratud maaaladel ja tähtaegadel — Kaitseministril.

Kaitseministril on õigus rahuajal rekvisitsioone ette määrata mobilisatsiooni ja sõja esimeste päevade vajaduste rahuldamiseks.

Mobilisatsiooni väljakuulutamisel täidetakse need Kaitseministri korraldused kõigi rekvisitsiooni teostavate asutuste ja isikute poolt erikorraldusi ootamata.

§ 14. Kaitsevägede ülemjuhataja võib rekvisitsiooni määramise õiguse anda:

- 1) kaitseväge varustusvalitsuse ülemale — kogu riigi territooriumil;
- 2) diviisiülemale ja neile vastavate õigustega väekoondiste ülemale — kaitseväge ülemjuhataja poolt määratud piirkonnas.

§ 15. Sõjaajal igal eraldi teotseva kaitsevägeüksuse või komando ülemal, kui olukord ei võimalda nõutada luba rekvisitsiooni teostamiseks, on õigus oma tegevuspiirkonnas rekviireerida esemeid ja aineid, mis on vajalikud saadud ülesande täitmiseks või temale alluvate inimeste ja loomade hädaliste vajaduste rahuldamiseks.

3. peatükk.

Rekvisitsioone ettevalmistavad ja teostavad asutused ja isikud.

§ 16. Rekvisitsioonide üldist ettevalmistamist ja teostamist juhib kaitseväge varustusvalitsuse ülem. Rekvisitsiooni alal teotsevad järgmised asutused ja isikud:

- 1) rekvisitsiooni peakomisjon;
- 2) maa või linna rekvisitsioonikomisjonid;
- 3) valla-, alevi- ja linnavalitsused;
- 4) vastuvõtupunktid;
- 5) rekvisitsiooni teostavad kaitseväelased.

§ 17. Rekvisitsiooni peakomisjoni esimehe ja ta asetäitja määrab Vabariigi Valitsus Kaitseministri ettepanekul. Komisjoni liikmed määrab Vabariigi Valitsus Kaitse-, Majandus-, Kohtu- ja sise-, Põllutöö- ja Teedeministeeriumist vastavate ministrite ettepanekul. Komisjoni tööst kutsutakse osa võtma Riigikontrolli esindaja.

Peakomisjon asub Kaitseministeeriumi juures. Peakomisjoni sekretäri ja kantselei-tööjõud määrab Kaitseminister.

§ 18. Rekvisitsiooni peakomisjoni ülesanded on nähtud ette käesoleva seaduse V osas.

§ 19. Rekvisitsioonide ettevalmistamisel ja teostamisel loetakse iga maakond (maa) ühes selle piiresse kuuluvate linnadega ja alevitega ning Tallinna, Tartu ja Narva linn eraldi rekvisitsioonirajooniks.

§ 20. Igas rekvisitsioonirajoonis moodustatakse maa või linna rekvisitsioonikomisjon ja määratakse rekvisitsiooni määraja poolt kindlaks vastuvõtupunktid.

§ 21. Maa ja linna rekvisitsioonikomisjonid moodustatakse järgmises koosseisus: esimehena — maavalitsuse esimees (Tallinnas, Tartus ja Narvas — linnapea) ja liikmeina: kaitseväe esindaja, maavalitsuse (Tallinnas, Tartus ja Narvas — linnavalitsuse) esindaja, kaubandus-tööstuskoja esindaja ja põllutöökoja esindaja. Peale selle on maa rekvisitsioonikomisjoni liikmeiks ka vastavasse rekvisitsioonirajooni kuuluvate linnade valitsuste esindajad, kuid ainult asjus, mis puudutavad rekvisitsiooni vastava linna piires.

Kaitseväe esindaja on esimehe asetäitja. Maa- või linnavalitsuse esindaja on ühtlasi ka rekvisitsioonikomisjoni sekretär.

§ 22. Maa või linna rekvisitsioonikomisjoni ülesandeks on:

- 1) kaitseväe varustusvalitsuse ülema poolt rajooni kohta nõutavate statistiliste andmete kogumine ja korraldamine ning muude rekvisitsiooni eeltööde tegemine;
- 2) rekvisitsiooni määraja otsusega rajooni peale pandud kohustuste jaotamine valdade, alevite ja linnade vahel — vastavalt elanikkude arvule ja nende majanduslikele võimeile;
- 3) rajooni kuuluvate omavalitsuste tegevuse juhtimine ja kontrollimine rekvisitsiooni alal;
- 4) esemete ja ainete hindade määramine § 30 tähendatud juhul.

§ 23. Rekvisitsioonikomisjon tuleb kokku vajaduse järgi esimehe kutsetel. Rekvisitsioonikomisjon on otsusvõimeline, kui on kohal esimees või ta asetäitja ja vähemalt kaks liiget, nende hulgas kaitseväe esindaja.

Rekvisitsioonikomisjonil on õigus kutsuda oma istungeile asjaosalisi ja nõuandjaid asjatundjaid.

§ 24. Rekvisitsioonikomisjoni otsused tehakse lihthäälteenamusega. Häälte pooleks langemisel otsustab esimehe hääl.

Rekvisitsioonikomisjoni koosoleku kohta koostatakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik koosolevad komisjoni liikmed.

§ 25. Valla-, alevi- ja linnavalitsuse ülesandeks on:

- 1) statistiliste andmete kogumine oma piirkonna kohta ja kogutud andmete esitamine rekvisitsioonikomisjonile;
- 2) rekvisitsioonikomisjoni või rekvisitsiooni määraja poolt pealepandud kohustuste jaotamine isikute ja asutuste vahel;
- 3) rekvisitsioonikohustuse täitmise kontrollimine.

§ 26. Vastuvõtupunktide ülesandeks on rekviireeritud esemete ja ainete vastuvõtmine, hoidmine ja edasitoimetamine. Vastuvõtupunktide ülemad määratakse vastavate kaitsevägeülemate poolt rekvisitsiooni määraja korraldusel.

§ 27. Sõjaajal neil juhtudel, kui olukord nõuab kiiret rekvisitsiooni või kui omavalitsusasutused ei tegutse, nimetab rekvisitsiooni määraja rekvisitsiooni teostajad alluvaist kaitseväelastest. Rekvisitsiooni teostavad kaitseväelased omavad kõik valla-, alevi- või linnavalitsusele käesolevas seaduses

ettenähtud õigused, määravad ainete ja esemete vastuvõtukohad ja võtavad tarvitusele kõik abinõud rekvisitsiooni läbiviimiseks.

Käesoleva paragrahvi põhjal teostatud rekvisitsioonist on rekvisitsiooni teostaja kohustatud esimesel võimalusel teatama vastavale rekvisitsioonikomisjonile.

§ 28. Kaitseväe varustusvalitsuse ülemal või tema poolt määratud isikuil on õigus kontrollida rekvisitsioonikomisjonide ning valla-, alevi- ja linnavalitsuste tegevust rekvisitsioonide ettevalmistamise ja teostamise alal ning korratuste puhul nõuda nende kõrvaldamist.

4. peatükk.

Tasu maksmine.

§ 29. Tasunormid rekvireeritavate ainete ja esemete eest ja tasu maksmise korra määrab rahuajal Vabariigi Valitsus Kaitseministri ettepanekul ja sõjaajal kaitsevägede ülemjuhataja. Vabariigi Valitsuse poolt määratud normid jäävad maksuma sõjaajal kuni nende muutmiseni kaitsevägede ülemjuhataja poolt.

§ 30. Rekvireeritud ainete ja esemete hinnad, mille tasunormid ei ole määratud § 29 korras, määrab rekvisitsioonikomisjon.

§ 31. Esemete ja ainete kuuluvuse § 29 korras määratud tasunormide vastava liigi alla määrab esemete ja ainete vastuvõtja (vastuvõtupunkti ülem), tarbekorral kutsudes juurde eriteadlasi.

III osa.

Sundkorras kasutamine.

§ 32. Sundkorras kasutamisele käesoleva seaduse alusel ja korras võetakse:

- 1) hooneid, ruume ja maa-alasid;
- 2) tööstuslikke ettevõtteid;
- 3) veo- ja liikumisvahendeid.

1. peatükk.

Hoonete, ruumide ja maa-alade sundkorras kasutamine.

§ 33. Käesolevas peatükis ettenähtud sundkorras kasutamisele võtmise määrajaiks on:

- 1) mobilisatsiooni korral ja sõjaajal — kaitsevägede ülemjuhataja, kes selle õiguse võib anda käesoleva seaduse § 14 tähendatud tingimustel samas paragrahvis loendatud ülemale ja § 15 tähendatud tingimustel samas paragrahvis tähendatud ülemad;
- 2) rahuajal — käesoleva seaduse § 2 teise lõike korras määratud maa-aladel ja tähtaegadel — Kaitseminister.

Sundkorras kasutamisele võtmist teostatakse juhtudel, kui olukord ei võimalda nõutada ruume või maa-alasid Sõjaväeosade ja asutuste alla võetud ruumide üüriseaduses (RT 94 — 1922) ja Kogukondlikkude koormatuste seaduses (VSK IV köide) ettenähtud korras.

§ 34. Hoonete ja ruumide sundkorras kasutamiseks käesoleva seaduse mõttes loetakse hoonete ja ruumide võtmine kaitsevägeüksuste, -asutuste, üksikute kaitseväelaste, kaitseväe ametkonnas teenivate isikute ning kaitseväge vara ning loomade mahutamiseks, samuti ka kaitseväelaste paigutamine korterisse elanikkude juurde.

§ 35. Kodanikkudelt võetakse hooneid ja ruume sundkorras kasutamisele juhtudel, kui riigi või omavalitsuste päralt olevad hooned ja ruumid ei suuda rahuldada vajadusi.

§ 36. Sundkorras kasutamisele võtmise määraja (§ 33) nõudmisel on linna-, alevi- ja vallavalitsused kohustatud andma vajalikke teateid hoonete ja ruumide kohta.

Kaitseministri nõudmisel on linna-, alevi- ja vallavalitsused kohustatud kaitsevæele mobilisatsiooni korraks või sõjaajaks vajalikke ruume, hooneid ja maa-alasid juba rahuajal ette määrama.

§ 37. Paragrahvis 33 tähendatud kaitsevæeülemate või nende poolt volitatud ametiisikute nõudmisel on kohalikud omavalitsused kohustatud teostama kohapeal hoonete ja ruumide sundkorras kasutamisele võtmist, jaotades hoonete ja ruumide andmise kohustuse õiglaselt elanikkude vahel, silmas pidades, et elanikkudele jääksid tarvitada ruumid, mis on neile hädavajalikud elamiseks või loomade ja vara paigutamiseks.

§ 38. Käesolevas peatükis ettenähtud korras võib kodanikkudelt kasutamiseks võtta ohvitseridele või ohvitseride ametikohtadel teenivaile muile ametiisikuile ning halastaja- ja sinisetäheõdedele igale eraldi toa. Toas peab olema tasuta sisseseadena vähemalt magadisase, laud, tool ja pesunõu, kui korteripidajal on need asjad olemas.

Korteripidaja on kohustatud kasutamisele võetud tuba kütma 1. oktoobrist kuni 1. maini ja valgustama 1. septembrist kuni 1. aprillini sellekohase tasu eest.

Eeltähendatud toa võtmise korra, üüri ning kütte ja valgustuse tasunormid ja tasu maksmise korra määrab Vabariigi Valitsus.

§ 39. Sundkorras kasutamisele võetud hoonete ja ruumide remondi ja korrashoiu kohustus lasub hoone või ruumi omanikul, kusjuures remondi ja korrashoiu eest omanikule eritasu ei maksta. § 44 p. 3 tähendatud hooneis ja ruumes kaitsevæe paigutamiseks vajalik remont, samuti nende hoonete ja ruumide korrashoid teostatakse riigi kulul.

§ 40. Sundkorras kasutamisele võetava hoone või ruumi kaitsevæele üleandmisel toimetab korterit kasutava väeosa ülema poolt määratud kaitsevæelane ühes kohaliku omavalitsuse esindajaga, võimaluse korral omaniku juuresolekul, hoone või ruumi ülevaatust ja teeb kindlaks selle seisukorra.

§ 41. Kortерist lahkumisel või hoonete ja ruumide vabastamisel on hooneid, ruume või korterit kasutanud kaitsevæeüksus või üksik kaitsevæelane kohustatud kõik kasutada olnud hooned ja ruumid ühes vastuvõetud sisseseadega üle andma omanikule või ta volinikule. Omaniku või ta voliniku puudumisel antakse kasutatud hooned või ruumid üle võimaluse korral kohaliku omavalitsuse või politsei esindajale.

§ 42. Omanikule makstakse üüri hoonete, ruumide või korteri kasutamise eest ning tasutakse kahju, mis hoonete või ruumide kasutajad temale on tekitanud.

Kahjutasunõudega esineb korteriomanik vastavale omavalitsusele enne korteri vabastamist või hiljemalt 48 tundi pärast seda.

Pärast kahjutasunõude esitamist komisjon, mille koosseisu kuuluvad: korterit kasutava väeosa esindaja, kohaliku omavalitsuse esindaja ja kohaliku politsei esindaja, kutsudes juurde võimaluse korral omaniku, teeb kindlaks ja hindab kahjud. Komisjoni esimeheks on kohaliku omavalitsuse esindaja.

Sundkorras kasutamisele võetud tubade (§ 38) kohta esitatud kahju-tasunõuete läbivaatamise komisjonis asendab väeosa esindajat sundkorras kasutamisele võtmise määraja esindaja.

§ 43. Tasu maksmist sundkorras kasutamisele võetud hoonete ja ruu-mide kasutamise eest, välja arvatud § 38 tähendatud toad, teostatakse Sõja-väeosade ja asutuste alla võetud ruumide üüriseaduse (RT 94 — 1922) alusel määratud normide järgi.

§ 44. Riik ei tasu:

- 1) kaitseväeüksuste või üksikute kaitseväelaste paigutust hooneisse ja ruumesse paigutuse esimese kuu 3 ööpäeva vältel, kuid korduval paigutusel samadesse hooneisse ja ruumesse mitte rohkem kui 3 öö-päeva kuus;
- 2) kaitseväeüksuste või üksikute kaitseväelaste paigutust hooneisse ja ruumesse mobilisatsiooni esimese 10 ööpäeva vältel;
- 3) kaitseväeüksuste või üksikute kaitseväelaste paigutust sõjaajal oma-nikkude või teiste seaduslike kasutajate poolt mittekasutatavasse hooneisse ja ruumesse;
- 4) kaitseväelaste paigutust elanikkude juurde sõja kestusel.

§ 45. Sõjaajal võib riigikaitse huvides võtta sundkorras kasutamisele maa-alasid § 33, 37, 40—42 ettenähtud korras.

Tasunormid maa-alade sundkorras kasutamise eest ja tasu maksmise korra määrab Vabariigi Valitsus.

Tasu ei maksta maa-alade eest, mida nende omanikud või teised sea-duslikud kasutajad sundkorras kasutamisele võtmise ajal ei kasuta.

2. peatükk.

Tööstuslike ettevõtete sundkorras kasutamine.

§ 46. Tööstuslike ettevõteteid võib sõjaajal riigikaitse huvides:

- 1) kohustada valmistama kaitseväge sellekohases kavas määratud too-teid, kusjuures ettevõtte juhtimine ja valitsemine jääb selle omaniku kätte, või
- 2) võtta sundkorras kasutamisele, kusjuures ettevõtte juhtimine ja valit-semine võetakse riigivõimude kätte.

§ 47. Kaitseministril rahuajal ja kaitsevägede ülemjuhatajal sõjaajal on õigus kindlaks määrata tööstuslikele ettevõtetele nende ülesanded mobili-satsiooni ja sõja korraks. Ettevõtte omanik on kohustatud võimaldama kaitse-väe esindajaile tutvuda ettevõtte seadeldisega, toodanguga ja tagavaradega. Need teated hoitakse saladuses.

§ 48. Paragrahvis 47 tähendatud ülesande alusel koostab ettevõtte omanik ettevõtte tegevuskava Kaitseministri (sõjaajal — kaitsevägede üle-mjuhataja) poolt määratud tähtjaks. Vajalikud juhtnõõrid tegevuskava koosta-miseks annab kaitseväge varustusvalitsuse ülem.

§ 49. Mobilisatsiooni korral või sõjaajal asub kaitseväge varustusvalit-suse ülema nõudmisel ettevõtte, kellele § 47 korras on antud ülesanne, viivi-tamata täitma tegevuskavas ettenähtud ülesannet ja annab oma toodangu üle tegevuskavas ettenähtud asutusele.

§ 50. Kaitsevägede ülemjuhatajal on õigus võtta sundkorras kasutami-sele ettevõtteid, mis ei täida tegevuskavas ettenähtud ülesannet või mille sund-korras kasutamise kaitsevägede ülemjuhataja muil põhjusil peab vajalikuks.

§ 51. Ettevõtte sundkorras kasutamisele võtmisel toimetab ettevõtte hoonete ja seadeldiste seisukorra kindlakstegemist ja hindamist komisjon, kelle esimehe määrab Kaitseminister (sõjaajal — kaitsevägede ülemjuhataja) ja kuhu kuuluvad Kaitse- ja Majandusministeeriumi ning Riigikontrolli, kohaliku omavalitsuse ja kaubandus-tööstuskoja esindajad.

Hindamise juurde kutsutakse ettevõtte omanik ja tarbekorral nõuandjaiks asjatundjaid.

Kui ülevõtmisel ei ole võimalik hindamist teostada, siis teostatakse see esimesel võimalusel.

Komisjon asub Kaitseministeeriumi (sõjaajal — kaitsevägede ülemjuhataja) juures ja tuleb kokku esimehe kutsel.

§ 52. Sundkorras kasutamisele võetud ettevõtet juhib riigiasutuste juhtimise üldises korras see riigiasutus, kelle huvides toimus sundkorras kasutamine.

§ 53. Ettevõtte omaniku poolt enne sundkorras kasutamisele võtmist sõlmitud lepingud kuuluvad täitmisele, kui sundkorras kasutamisele võetud ettevõtet juhtiv riigiasutus ühe kuu jooksul, arvates sundkorras kasutamisele võtmisest, ei ole neid lepinguid üles öelnud.

Lepingu ülesütleamise läbi tekkinud kahjude eest ei ole lepinguosalistel õigust riigilt nõuda tasu.

Sundkorras kasutamise kestel peatub kõigi ettevõtte võlgade sissenõudmine kuni sundkorras kasutamise lõpetamiseni.

§ 54. Ettevõtte tagasiandmisel omanikule teeb § 51 tähendatud komisjon kindlaks sundkorras kasutamise ajal tekkinud rikked ja rikete läbi tekitatud kahju suuruse, mille tasub ettevõtte omanikule riik.

§ 55. Pärast sundkorras kasutamise lõpetamist tasub sundkorras kasutamisele võetud ettevõtte riigile ettevõtte väärtust suurendavad kulud, mis § 51 tähendatud komisjon on tunnustanud vajalikuks ettevõtte endise tegevuse jätkamiseks, sama komisjoni poolt määratud suuruses.

§ 56. Tasu suuruse sundkorras kasutamisele võetud ettevõtete kasutamise eest määrab § 51 ettenähtud komisjon ettevõtte sundkorras kasutamisele võtmisel. Tasu määramise alused ja tasu maksmise korra määrab Vabariigi Valitsus.

§ 57. Paragrahvis 54—56 tähendatud hindamised kuuluvad kaitsevägede ülemjuhataja kinnitamisele.

3. peatükk.

Veo- ja liikumisvahendite sundkorras kasutamine.

§ 58. Käesoleva seaduse alusel võib veo- ja liikumisvahendeid võtta sundkorras ajutiseks kasutamiseks:

- 1) rahua ajal katsemobilisatsiooni, käsutus- ja tagavaraväelaste kokkukutsumise, manöövrite või õppuste teostamisel — kestusega kuni 14 päeva ühelt ning samalt isikult aastas;
- 2) sõjaajal — kestusega kuni 14 päeva ühelt ning samalt isikult kuus.

§ 59. Veo- ja liikumisvahendeiks käesoleva seaduse mõttes loetakse kõik § 10 loendatud veo- ja liikumisvahendid, välja arvatud laevad, praamid, puksiirid, mootor-, purje- ja sõudepaadid ning nende juurde kuuluvad riistadekomplektid ja tagavaraosad, milliste sundkorras kasutamisele võtmine toimub Kogukondlikkude koormatuste seaduse (VSK IV köite 1914. a. järg,

VSKK 1914. a. nr. 163, art. 1912, 1916. a. nr. 27, art. 145, 1916. a. nr. 302, art. 2387 ja RT 28/29 — 1919) alusel.

§ 60. Veo- ja liikumisvahendite sundkorras kasutamisele võtmise määrab:

- 1) mobilisatsiooni korral ja sõjaajal — kaitseväge ülemjuhataja, kes selle õiguse võib anda käesoleva seaduse § 14 tähendatud tingimustel samas paragrahvis loendatud ülemaile, ja § 15 tähendatud tingimustel samas paragrahvis tähendatud ülemad;
- 2) rahuajal — käesoleva seaduse § 2 teise lõike korras määratud maaladel ja tähtaegadel — Kaitseminister.

§ 61. Veo- ja liikumisvahendite sundkorras kasutamisele võtmiseks asutus või ametiisik, kellele § 60 tähendatud määrusega on antud nende vahendite kasutamisele võtmise õigus, teeb kohalikule omavalitsusele vastava korralduse, määrates, missuguseid ja millisel arvul veo- ja liikumisvahendeid, millal ja kus kohal tuleb sundkorras kasutamiseks anda.

Kohaliku omavalitsuse valitsus jaotab kohustuse kodanikkude vahel ja teeb neile korralduse veo- ja liikumisvahendite toomiseks määratud kohta.

§ 62. Veo- ja liikumisvahendite vastuvõtmist ja omanikkudele tagasiandmist teostavad komisjonid järgmises koosseisus: esimehena — kaitseväge esindaja ja liikmeina: kohaliku omavalitsuse esindaja ja politsei esindaja, ning hobuste kasutamiseks võtmisel ja tagasiandmisel — omavalitsuse või kaitseväge loomaarst või loomavelsker. Veo- ja liikumisvahendite vastuvõtmisel ja tagasiandmisel võib komisjon kutsuda komisjoni töödest osa võtma asjatundjaid.

Komisjoni kirjakogu hoitakse alal kohaliku kaitsevääringkonna ülema asutuse juures.

Sõjaajal neil juhtudel, kui olukord nõuab kiiret tegutsemist või kui omavalitsusasutused ei tegutse, toimetavad veo- ja liikumisvahendite kasutamisele võtmist ja tagasiandmist § 27 tähendatud rekvisitsiooni teostavad kaitseväelased, võimaluse korral politsei ja omavalitsuse esindaja juuresolekul.

§ 63. Veo- ja liikumisvahendite kasutamisele võtmisel teeb § 62 tähendatud komisjon kindlaks nende seisukorra ja määrab iga veo- ja liikumisvahendi kuuluvuse Veo- ja liikumisvahendite üldlugemise, registreerimise ja kaitsevägele võtmise seaduse (RT 98 — 1927) § 38 ettenähtud korras määratud tasunormide alla.

Veo- ja liikumisvahendi tagasiandmisel teeb sama komisjon kindlaks sundkorras kasutamise aja kestel tekkinud veo- ja liikumisvahendi vigastused ja rikked ning määrab vigastuste või rikete läbi omanikule tekitatud kahju suuruse. Sama komisjon otsustab veo- ja liikumisvahendite kõlbmatuse.

Selle kahju või sundkorras kasutamisel oleku ajal kõlbmatuks muutunud ja komisjoni poolt kõlbmatuks tunnustatud veo- ja liikumisvahendi hinna tasub riik omanikule. Kõlbmatuks muutunud veo- ja liikumisvahend langeb riigi omanduseks.

§ 64. Juhul, kui veo- ja liikumisvahendi omanik ei ole nõus komisjoni poolt määratud kahjutasu suurusega, on tal õigus:

- 1) rahuajal — esineda nõudega tsiviilkohtukorras;
- 2) mobilisatsiooni korral ja sõjaajal — esineda kaebusega rekvisitsiooni peakomisjonile käesoleva seaduse V osas ettenähtud korras ja tähtaegadel.

§ 65. Sundkorras kasutamisele võetud rakmeteta hobused antakse üle ühes valjastega või päitsetega.

Mehaanilised veo- ja liikumisvahendid võetakse kasutamisele ühes vajalikkude tarbeasjadega ja tagavaraosadega.

§ 66. Vastuvõtmisel teatatakse omanikule iga kasutamisele võetud veo- ja liikumisvahendi määratud hind (§ 63), tasu suurus kasutamise eest ning tagasiandmise aeg ja koht.

§ 67. Sundkorras kasutamisele võetud hobusega või mehaanilise veo- ja liikumisvahendiga võib selle juht tulla ühes, kui omanik seda soovib ja kui see ei takista sundkorras kasutamise ülesande täitmist.

Kaitseväele kasutamisele võetud hobust, samuti hobuse või mehaanilise veo- või liikumisvahendi juhti toidab ja varustab tarvilikkude ruumidega kaitseväge. Kaasatunud juhile rahalist tasu ei maksta.

§ 68. Tasunormid ja tasu maksmise korra sundkorras võetud veo- ja liikumisvahendite kasutamise eest määrab rahuajal Vabariigi Valitsus ja sõjaajal kaitsevägede ülemjuhataja.

IV osa.

Töökohustus.

§ 69. Mobilisatsiooni korral ja sõjaajal on rekvisitsiooni määraval (§ 13 p. 1 ja § 14) ja § 15 tähendatud kaitsevägeülemail samas paragrahvis loendatud tingimustel õigus kohustada kohalikke töövõimelisi elanikke tegema igasuguseid positsiooni kindlustamise, teede parandamise ja korrashoiu, sildade ehituse ja igasuguseid muid rekvisitsiooni teostamisega seotud või riigikaitseks vajalikke töid, olema abiks vooride liikumisel raskete teeolude juures ning täitma virgatsi, valvuri ja teejuhi ülesandeid.

Tööjõu nõudmine toimub võimaluse korral kohaliku omavalitsuse kaudu.

§ 70. Tasunormid sundkorras kasutatud tööjõu eest määrab kaitseväge ülemjuhataja.

V osa.

Kaebused.

§ 71. Kaebused rekvisitsioonikomisjonide (§ 21) otsuste või korralduste peale esitatakse samade komisjonide kaudu rekvisitsiooni peakomisjonile ühe kuu jooksul, arvates otsuse või korralduse kuulutamise päevast asjaomasele isikule või asutusele. Rekvisitsioonikomisjon saadab kaebused edasi ühes asjasse puutuva algmaterjaliga rekvisitsiooni peakomisjonile 7 päeva jooksul.

§ 72. Kaebused § 42 ja 51 tähendatud komisjonide otsuste peale, samuti § 64 p. 2 tähendatud juhul § 63 tähendatud komisjoni otsuste peale esitatakse vahenditult rekvisitsiooni peakomisjonile ühe kuu jooksul, arvates otsuse kuulutamise päevast.

§ 73. Kaebused valla-, alevi- ja linnavalitsuste otsuste ja korralduste peale rekvisitsioonide ja sundkorras kasutamiste alal esitatakse ja kuuluvad lahendamisele Administratiiv-kohtukorra seaduses (RT 10 — 1919 ja 16 — 1929) ettenähtud korras.

§ 74. Kaebused esitatakse kirjalikult. Nende esitamine ei peata rekvisitsioonide ja sundkorras kasutamiste alal tehtud otsuste ja korralduste täitmist.

§ 75. Rekvisitsiooni peakomisjon tuleb kokku vajaduse järgi esimehe kutsel. Peakomisjon on otsusvõimeline, kui on ilmunud esimees või ta asetäitja ja vähemalt pooled liikmeist. Otsused tehakse lihthäälteenamusega. Häälte pooleks langemisel otsustab esimehe hääli.

Peakomisjoni koosolekute kohta koostatakse protokollid, millistele kirjutavad alla kõik koosolevad komisjoni liikmed.

§ 76. Asja arutamisest rekvisitsiooni peakomisjonis teatatakse kaebajale kutselehega vähemalt nädal aega ette. Kaebajal on õigus viibida asja arutamisel ning anda suusõnalisi ja kirjalikke seletusi.

§ 77. Rekvisitsiooni peakomisjon arutab asja sisuliselt. Peakomisjonil on õigus kutsuda oma istungeile nõuandjaks asjatundjaid. Oma otsuse teatab peakomisjon kaebajale oma istungil või vastava omavalitsuse või politsei kaudu.

§ 78. Peakomisjoni otsuse peale võib kaevata administratiiv-kohtu korras Riigikohtusse ühe kuu kestel, arvates otsuse teadasaamise päevast.

VI osa.

Karistusmäärused.

§ 79. Süüdlast selles, et ta ei täitnud rekvisitsiooni või sundkasutamise korras temale pandud kohustust üle anda rekvisitsiooni või sundkorras kasutamise alal teotsevate võimude korraldusse riigikaitseks vajalikke esemeid või aineid, või teha riigikaitseks vajalikke töid, karistatakse:

vangistusega mitte üle ühe aasta või rahatrahviga mitte üle kolmetuhande krooni.

Mõlemaid karistusi võib ühendada.

§ 80. Käesoleva seaduse § 79 tähendatud süüteod alluvad rahukohtunikule. Nende süütegude arutamisel kohaldatakse Uue nuhtlusseaduse üldosa eeskirjad.

VII osa.

Lõppeeskirjad.

§ 81. Käesoleva seaduse jõusseastumisel kaotavad maksvuse:

- 1) Ajutise Valitsuse poolt 25. veebruaril 1919. a. vastuvõetud määrus rekvireerimise ja kahjude hindamise komisjonidest ja peakomisjonist rekvireerimise ja kahjude hindamise asjus (RT 14 — 1919);
- 2) Vabariigi Valitsuse poolt 8. juulil 1919. a. vastuvõetud täiendav määrus rekvireerimise ja kahjude hindamise komisjonide kohta (RT 46 — 1919);
- 3) Seadusandliku Delegatsiooni poolt 12. märtsil 1920. a. vastuvõetud seadus rekvireerimise ja kahjude hindamise komisjonide kohta (RT 41/42 — 1920);
- 4) Vabariigi Valitsuse poolt 4. aprillil 1921. a. ajutise valitsemise korra § 12-a põhjal vastuvõetud täiendav määrus rekvireerimise ja kahjude hindamise komisjonidest ja peakomisjonist rekvireerimise ja kahjude hindamise asjus (RT 25 — 1921);
- 5) Vabariigi Valitsuse poolt ajutise valitsemise korra § 12-a põhjal 30. septembril 1921. a. vastuvõetud seadus rekvireerimise ja sõjakahjude hindamise komisjoni kohta (RT 88/89 — 1921 ja 103 — 1921);
- 6) Sõjaväe seadluste kogu 1869. a., XVIII r., 1907. a. väljaanne, § 137 — 142 ühes hilisemate muudatustega (VSKK 1914. a., nr. 241, art. 2324), välja arvatud § 141¹ ja 141²;
- 7) Vene 1906. a. põhiseaduse § 87 korras 4. septembril 1914. a. antud määrus (VSKK 1914. a., nr. 254, art. 2372);
- 8) Vene 1906. a. põhiseaduse § 87 korras 17. oktoobril 1914. a. antud määrus (VSKK 1914. a., nr. 294, art. 2717);

- 9) Vene 1906. a. põhiseaduse § 87 korras 17. veebruaril 1915. a. antud määrus (VSKK 1915. a., nr. 64, art. 551);
10) Vene 1906. a. põhiseaduse § 87 korras 31. märtsil 1915. a. antud määrus (VSKK 1915. a., nr. 110, art. 865).

§ 82. Paragrahvis 81 punktides 1—5 tähendatud seadustes ettenähtud peakomisjon rekvireerimise ja kahjude hindamise asjus tegutseb edasi samade seaduste alusel kuni kõigi enne käesoleva seaduse maksmahakkamist alustatud asjade lõpetamiseni.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu abiesimees K. Ast.

Abisekretär Oskar Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Vabariigi Valitsuse poolt 13. detsembril 1933 kinnitatud

755. Avalikkude tööde juhtnööride täiendus.

Avalikkude tööde korraldamise juhtnöörid (RT 72 — 1933) täiendatakse §§ 13¹ ja 14¹ järgmises redaktsioonis:

I.

§ 13¹. Kõigile eelmises (13) paragrahvis tähendatud päeva- ja tüki-tööliste ja kantselei tööjõududele, välja arvatud hobusemehed, makstakse nende tegelikul ülalpidamisel olevate seaduslikkude, adopteeritud, legiti-meeritud ja teise abikaasa eelmistest abieludest sündinud iga lapse pealt kuni 16 aasta vanaduseni toetusraha 10 senti päevas.

Toetusraha ei maksta kui töölisel on ainult üks laps. Mitme lapsega pere-konna juures arvatakse samuti toetusraha maksmise alt välja üks laps.

Toetusraha maksmiseks esitavad tööbörsid töid korraldavatele asutustele ja organisatsioonidele vajalikud andmed tööliste laste arvu kohta kuni 16 a. vanaduseni.

Töötasu koos toetusrahaga ei tohi igal juhul ületada 2 kr. päevas.

Töötavad lastevanemad mõlemad avalikkudel töödel, loetakse lapsed mehe ülalpidamisel olevaks, kui ei ole tõendatud, et lapsi peab tegelikult ülal ema.

Nädalateenistuse töötasu piiramisel (§§ 14 ja 14¹) ei arvestata toetusraha töötasuna.

§ 14¹. Erandina eelmise (14) paragrahvi eeskirjadest, väljaspool lin-nade ja alevite administratiiv-piire korraldavatel töödel, kuhu töödel käimine on aega nõudev, sedavõrra, et töölistel võimalik ei ole oma alalises korteris elada, määratakse tükitööliste nädala töötasu ülemmääraks:

- 1) Harjumaal mees- ja naistööliste 9 kr. 60 s.;
- 2) teistes maakondades mees- ja naistööliste 9 kr.

Töid korraldavad asutised määravad igal üksikul juhul, millistele töölis-tele maksta eelmises lõikes ette nähtud kõrgendatud nädala töötasu.

II.

Juhtnööride (RT 72 — 1933) §§ 21 ja 24 muudetakse ja pannakse maksmajärgmises redaktsioonis:

§ 21. Kui eelmises paragrahvis tähendatud andmed on ministeeriumis saadud (20), määrab ministeerium tehtud tööde, välja arvatud § 5 teises lõikes ette nähtud tööd, lõplikuks ülevaatamiseks ja vastuvõtmiseks komisjoni, mis koosneb Teedeministeeriumi, töidkorraldava asutise ja Riigikontrolli esindajatest. Komisjon kontrollib kohapeal esitatud tööde nimestikus loendatud tööde hulga ja nende üksushinnad. Tööde ülevaatuse kohta seatakse kokku akt kahes eksemplaris, mis alla kirjutatakse ülevaatajate poolt ja millest üks eksemplar jääb töidkorraldavale asutisele ja teine Teedeministeeriumile.

Riigiasutiste poolt korraldatavate tööde ülevaatamiseks ja vastuvõtmiseks määrab komisjoni töidkorraldav asutis, juurde kutsudes Teedeministeeriumi ja Riigikontrolli esindajad.

§ 24. Töidkorraldavad riigiasutised, esitavad ühe kuu jooksul pärast tööde lõppu Riigikontrollile tööde aruande, eraldi iga töö kohta (vormid nr. nr. 3, 4 ja 5), ühes kulusid tõendavate originaaldokumentidega ja tööde ülevaatuse aktiga ning Teedeministeeriumile teadmiseks teise eksemplari nimetatud aruannetest ja tööde ülevaatuse akti ära kirja.

III.

Juhtnööride (§§ 20, 23, 24) juurde lisana avaldatud vorm nr. 3 muudetakse ja pannakse maksma siia juurdelisatud kujul.

IV.

Käesolevad juhtnöörid hakkavad maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Riigivanem K. Päts.

Teedeminister O. Sternbeck.

Riigisekretär K. Terras.

Vorm nr. 3.

..... poolt 193...../3..... a.
(Töid korraldav asutis)

..... tööde nimestik
(Töö nimetus ja asukoht)

Järjek. nr.	Tehtud tööde loendus	Tööde hulk	Kinni- tatud üksus- hinnad	Summa kin- nitatud üksushindade alusel	Tegelikult väljamakstud summa	Märkus

Vabariigi Valitsuse poolt 13. detsembril 1933 kinnitatud
756. Avalikkudel töödel töötavate tööliste haiguse korral kindlustamise määruse täiendus.

Avalikkudel töödel töötavate tööliste haiguse korral kindlustamise määruse (RT 72 — 1933) § 1 täiendatakse kolmanda lõikega ja pannakse kogu paragrahv maksma järgmises redaktsioonis:

§ 1. Töökorralduse erifondi ja Riigikogu poolt selleks määratavate krediitide arvel riigiasutuste poolt avalikkudele töödele võetavatele töölistele antakse nende asutuste poolt samade summade arvel arstiabi ajutistes kodukorra määrustes valitsusasutustes töötavate ametnikkude ja tööliste haiguse korral kindlustamise kohta (RT 26/27 — 1920, RT 123 — 1922, RT 51 — 1930 ja RT 29 — 1931), avalikkude tööde kestvuse ajal käitistes, kus tööline töötab, neis määrustes ette nähtud alustel ja korras.

Enne tööliste paigutamist avalikkudele töödele teeb kindlaks töid korraldava asutise arstlik kontroll tööliste tervisliku seisukorra ning konstateerib nende haigused ja vigastused. Tööle võetutele ei võimaldata töid korraldavate asutuste arvel tööl olemise ajal haiguste ja vigastuste arstimist, mis arstliku kontrolli poolt tööle võtmisel kindlaks tehtud.

Kohtades, kus tööliste tervisliku seisukorra arstlik läbivaatamine raskendatud, võib Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi nõusolekul töölisi tööle paigutada ka ilma nende tervisliku seisukorra kindlakstegemata.

Riigivanem K. Päts.

Teedeminister O. Sternbeck.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 15. detsembril 1933 kinnitatud
757. Eesti Vabariigi saksa rahvuse kultuurnõukogu valimismääruse muutmise määrus.

Alus: Vähemusrahvuste kultuuro-mavalitsuse seaduse § 23 (RT 31/32 — 1925).

Eesti Vabariigi saksa rahvuse kultuurnõukogu valimismääruse (RT 63 — 1931) §§ 30, 32 ja 39 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 30. Kultuurnõukogu valimised toimuvad peakomitee poolt kindlaksmääratud pühapäeval valimisedelite isikliku äraandmise teel valijate poolt.

Hääletamisruumid on avatud valimispäeval kella 9—21; valimisjaoskondades, milles on vähem kui 100 valijat — kella 12—18.

§ 32. Valimised toimetatakse Maavolikogude valimisseaduse (RT 100 — 1926) §§ 35, 37—40 ja 42 ette nähtud korras.

§ 39. Sedelite vastuvõtmine lõpetatakse kell 21, valimisjaoskondades, milles on vähem kui 100 valijat, kell 18, Maavolikogude valimisseaduse § 45 ette nähtud korras. Selle järele loeb valimiskomitee ümbrikud üle, jättes need avamata. Kui ümbrikkude arv valijate arvuga, kelle ilmumise kohta valijate nimekirja märkus tehtud, ühte ei lange, tehakse selle kohta protokollimärkus. Pärast seda saadetakse kõik valimismaterjal ühes protokolliga kinnipitseritud pakis viivitamata ringkonnakomiteele.

Riigivanem K. Päts.

Kohtu- ja siseminister Joh. Müller.

Riigisekretär K. Terras.

758. Kohtu- ja siseministri 15. detsembri 1933 otsus Navesti ja Vastemõisa postijaamade sulgemiseks.

Alus: Postijaamade seaduse muutmise seaduse § 9 (RT 24 — 1933).

Läbi vaadanud Viljandi maavalitsuse ettepanekud 11. detsembrist 1933 nr.nr. 5316 ja 5317 Navesti ja Vastemõisa postijaamade sulgemise kohta, otsustasin: määrata sulgemisele Navesti ja Vastemõisa postijaamad 1. maist 1934.

Kohtu- ja siseministri eest N. Reiman.
Administratiiv-osakonna abidirektor Osk. Angelus.

759. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 4. detsembril 1933 deponeeriti Moskvast Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Valitsuse juures Kallaletungi defineerimise konventsiooni (RT 88 — 1933 art. 636), selle lisa ja allakirjutamise protokollid Eesti poolne ratifikatsioonikirj. Vastavalt oma art. IV lõike 3. eeskirjadele, astus nimetatud konventsioon jõusse 4. detsembrist 1933 Eesti ja oma ratifikatsioonikirjad deponeerinud riikide, nimelt: Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu, Poola, Rumeenia, Afganistani, Pärsia ja Läti vahel.

Tallinnas, 15. detsembril 1933.

Välisminister Jul. Seljamaa.

760. Juuksetööstuse ja küüntepuhastamise töötubade määruse täiendus.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 26.

I osa.

Tallinna linnavolikogult 28. septembril 1932 vastu võetud ja Riigi Teatajas 81 — 1932 avaldatud Juuksetööstuse ja küüntepuhastamise töötubade määruse muutmise määruse I osa § 12 täiendada järgmiselt:

g) jõululaupäeval ja vanal aastal (31. detsembril) — kui need päevad satuvad pühapäevale — on juuksetööstuse ja küüntepuhastamise töötöad avatud kella 10 kuni kella 14-ni.

II osa.

See määrus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea A. Uesson.

Sekretär G. Pinding.

761. Tallinna turgudel alalistel platsidel kauplejate platsihinnad, maksutähtajad ja platside andmise kord 1934 a.

Maksud.

A. Laadaplatsil — 4-ruutmeetrilise platsi eest aastas — 80 kr.

B. Uuel turul, Balti puuvillavabriku juures asuval turul (Sitsi turul) ja Kopli turul:

in RT 62-1934

	Uuel turul.	Sitsi ja Kopli turul.
	Kr.	Kr.
1. Lihaga ja vorstidega kauplejailt:		
a) aja eest 1. jaanuarist — 30. aprillini	200.—	28.—
b) aja eest 1. maist — 30. septembrini (soolatud lihaga)	100.—	14.—
d) aja eest 1. oktoobrist — 31. detsembrini	200.—	28.—
2. Kalameestelt, kes kauplevad oma püütud kaladega, kuid turul alalist platsi soovivad, aastas	60.—	10.—
3. Värske, soola- ja suitsukalaga (välja arvatud heeringad) suurkauplejailt, aastas	200.—	40.—
4. Heeringakauplejailt, aastas	200.—	40.—
5. Värskete, suitsetatud või soolatud suurkaladega (välja arvatud heeringad) kalakauplejailt, aastas	120.—	20.—
6. Värske suitsuräimega või kiluga väikemüügil kauplevailt kalakauplejailt, aastas	60.—	10.—
7. Või ja teiste piimasaadustega kauplejailt, aastas	240.—	40.—
8. Juustu, koore ja kohupiimaga kauplejailt, aastas	100.—	16.—
9. Leivamüüjailt-kauplejailt (kärudega), aastas	100.—	15.—
10. Kodumaa aed- ja puuviljaga kauplejailt, aastas	60.—	10.—
11. Jahu ja muude teraviljasaaduste ja kohvimüüjailt, aastas	100.—	15.—
12. Meemüüjailt aastas	150.—	25.—
13. Teistelt, ülalnimetatud toiduainetega väikemüügil kauplejailt, aastas	40.—	7.—
14. a) lillemüüjailt suurtelt vankritelt, aastas	100.—	15.—
b) lillemüüjailt kärudelt, aastas	40.—	7.—
15. Kunstlilled müüjailt, aastas	40.—	7.—
16. Kodukeedetud seebi müüjailt, aastas	40.—	7.—
17. Kodukoetud sukkade, sokkide, kinnaste ja toatuhvlite müüjailt, aastas	40.—	7.—
D. Kalarannas — maksu 4-ruutmeetrilise platsi eest kauplushooaja eest — 30 kr.		

Maksude tasumise kord.

Pkt. A ja pkt. B nr. 2—17 (incl.) loetletud maksud tasutakse veerandaasta viisi ette.

Võtta turu platsimakse pooles suuruses:

1) kui pkt. A ja pkt. B nr. 2—17 loetletud maksud tasutakse I veerandaasta eest hiljemalt 15. jaanuaril, II veerandaasta eest hiljemalt 15. aprillil, III veerandaasta eest hiljemalt 15. juulil ja IV veerandaasta eest hiljemalt 15. oktoobril 1934;

2) kui pkt. B nr. 1 (a-d) nimetatud maksud tasutakse I kauplemise hooajal, kahe kuu eest kuni 15. jaanuarini ja kahe kuu eest kuni 15. märtsini, II kauplemise hooaja eest kuni 15. maini ja III kauplemise hooajal poolteise kuu eest kuni 15. oktoobrini ja poolteise kuu eest kuni 30. novembrini 1934;

3) kui pkt. D nimetatud maks tasutakse 15. juuniks 1934.

E. Platside andmise kord.

Jätta linnavalitsusele õigus anda platse välja enampakkumise teel, kui platsi soovijaid mõne kaubaliigi alal on rohkem kui platse, või kui kohtade järjekorra asjas võib tekkida arusaamatusi, kusjuures platsimaksu alammääraks enampakkumisel on pkt. A, B ja D ette nähtud maksumäärad.

Uhele platsile paigutatava kaupluselaua pikkus ei või olla üle 1,5 m ja laius mitte üle 0,75 meetri.

Linnapea A. Uesson.
Sekretär G. Pinding.